

[Ministeren for familiens anliggender.]

strengt personlige forhold bør så vidt muligt undgås.

Jeg er glad for ved denne lejlighed at gøre rede for mødrehjælpens holdning og for at gøre opmærksom på, at den nye metode ikke er en universalmethode, som farefrit kan anvendes af hvem som helst, og som kan løse alle problemer i forbindelse med præventionen. Mødrehjælpsinstitutionerne er meget samvittighedsfuldt gået ind i dette arbejde.

Gunhild Due: Jeg vil gerne sige ministeren tak for svaret. Særlig glad var jeg dog for slutningen af det. Jeg er naturligvis helt enig i, at der er lægelige problemer, at man må tage hensyn til disse, og at der må finde lægelige undersøgelser sted. Jeg var derfor glad for, at ministeren var enig med mig i, at dette også burde være de eneste synspunkter, man lagde til grund — sådan forstod jeg ministeren — fordi jeg mener, at det må være kvindens eget valg, hvilken metode hun vil bruge, når det drejer sig om prævention.

Jeg er godt klar over, at der hos mødrehjælpen er meget lang ventetid, og at det er denne lange ventetid, der har fået mødrehjælpen til at tage andre hensyn end de rent lægelige. Det synes jeg egentlig også godt jeg kan forstå; jeg er ikke uforstående over for, at man i hvert fald tager sine egne klienter først. Jeg mener blot, at så må man rangere de andre ind i en kø simpelt hen og spare dem for disse personlige undersøgelser, som egentlig ikke kommer sagen ved.

Ministeren sagde, at man nu forsøger at udvide den lægelige kapacitet, og det er meget nødvendigt. Jeg kan sige, at f. eks. i en provinsby som Kolding er der kun én læge, som er i stand til at klare det dér med spiralen. Det er altså et problem alle vegne. Det er naturligvis dér, vi må sætte ind. Jeg tror imidlertid også, at dette spørgsmål har ført til, at mødrehjælpen er opmærksom på, at når disse ting kommer i orden, må det lægelige hensyn være det eneste, man tager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Helveg Petersen* til udenrigsministeren:

„Agter regeringen — i overensstemmelse med sin tilslutning til U Thants

3 punkts plan og på baggrund af de netop genoptagne bombardementer — at opfordre USA til at ophøre med bombardementerne i Nordvietnam?“

Niels Helveg Petersen: Når jeg til udenrigsministeren har stillet det spørgsmål, om regeringen agter at opfordre USA til at ophøre med bombardementerne i Nordvietnam, er der tre grunde hertil.

Den første er, at der desværre stadig er tvivl om det reelle indhold af regeringens tilslutning til generalsekretær U Thants 3 punkts plan. Regeringen har i officielle erklæringer ved FN's generalforsamling og i åbningstalen her i tinget givet formel tilslutning til denne plan, men har samtidig i de samme officielle erklæringer taget forbehold, der svækker tilslutningen til kravet om, at USA som et første skridt uden betingelser skal indstille bombardementerne.

Den anden grund er, at der i disse dage foregår en underskriftsindsamling, hvor titusinder skriver under på et krav om, at den danske regering skal opfordre USA til at standse bombardementerne.

På baggrund af disse to forhold finder jeg, at den danske offentlighed har krav på, at regeringens holdning foreligger fuldt oplyst. Det skulle glæde mig, om det kunne blive resultatet af dette spørgsmål.

For en times tid siden så jeg i dagbladet *Aktuelt* en artikel af stats- og udenrigsministeren, der synes at vise, at en klarhed i regeringens standpunkt er på vej. Jeg ser frem til, at statsministeren kan bekræfte det i dag.

Den tredje grund er, at USA genoptog bombardementerne efter våbenhvilen og den korte bombepause på et tidspunkt, hvor der var skabt et vist håb om, at forhandlinger kunne komme i gang, og efter at U Thant havde appelleret til en forlængelse af bombepausen.

Må jeg i denne forbindelse minde om en udtalelse af den amerikanske forsvarsminister, McNamara, som har udtalt, at bombardementerne ikke har hindret den militære infiltration nordfra, men at den styrker moralen hos de sydvietnamesiske tropper. Det rystende perspektiv i dette er, at hvis den amerikanske regering viger tilbage for at tage initiativer, der kan føre til forhandlinger, af frygt for, at modstanderne